

Sygn. akt III AUz 113/13

POSTANOWIENIE

Dnia 10 września 2013 r.

Sąd Apelacyjny w Rzeszowie, III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w składzie następującym:

	Przewodniczący:	SSA Alicja Podczaska (spr.)
	Sędziowie:	SSA Barbara Gonera SSA Ewa Madera

po rozpoznaniu w dniu **10 września 2013 r.**

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z wniosku **M. S.**

przeciwko **Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w J.**

o ustalenie kapitału początkowego

na skutek zażalenia wnioskodawcy na postanowienie Sądu Okręgowego w Krośnie z dnia 17 lipca 2013 r. sygn. akt IV U 497/13

postanawia:

oddalić zażalenie.

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem Sąd Okręgowy w Krośnie oddalił wniosek M. S. o wyłączenie od prowadzenia sprawy z jego odwołania od decyzji ZUS Oddziału w J. z dnia 5 marca 2013 r. sędziego Sądu Okręgowego Bogdana Terleckiego, podnosząc w uzasadnieniu, że nie zachodzą przyczyny wyłączenia z mocy ustawy z art. 48 kpc, ani również przyczyna wyłączenia przewidziana w art. 49 kpc, a to istnienie stosunku osobistego, mogącego wywoływać wątpliwości, co do bezstronności sędziego.

W zażaleniu na powyższe postanowienie wnioskodawca domagał się jego zmiany i wyłączenia sędziego referenta, zarzucając rażącą obrazę przepisów prawa, oczywistą obrazę przepisów postępowania, zagwarantowanych w Konstytucji RP praw do bezstronnego i rzetelnego procesu. W ocenie wnioskodawcy fakt wcześniejszego rozpoznawania przez sędziego Bogdana Terleckiego jego sprawy o emeryturę wyklucza możliwość ponownego orzekania tego sędziego w sprawie o ustalenie kapitału początkowego, ponieważ ujawniony został pogląd tego Sędziego na temat okoliczności istotnych dla rozstrzygnięcia także obecnej sprawy.

Sąd Apelacyjny w Rzeszowie zważył, co następuje:

Na wstępie podkreślić należy, że wyłączenie sędziego na podstawie art. 49 kpc poddane jest innym rygorom, gdy z żądaniem wyłączenia występuje sędzia i innym, gdy z wnioskiem występuje strona. Różnicę tę sygnalizuje przede wszystkim sama redakcja powołanego przepisu, który przewiduje dwie formy dla wyrażenia woli przez sędziego i przez stronę. O ile bowiem strona zgłasza wniosek o tyle sędzia zgłasza żądanie jego wyłączenia. Z kolei w myśl art. 50 kpc wniosek o wyłączenie sędziego zgłoszony przez stronę powinien zawierać przyczyny go uprawdopodobniające, natomiast zgodnie z art. 51 kpc po stronie sędziego istnieje jedynie obowiązek zawiadomienia o zachodzącej podstawie wyłączenia. Te różnice terminologiczne pozwalają zatem na sformułowanie ogólnej tezy, że z woli ustawodawcy wniosek strony poddany zostaje surowszym wymaganiom niż wniosek (żądanie) samego sędziego (bliżej na ten temat w postanowieniu Sądu Najwyższego z dnia 7 września 1994r. I PO 10/94, OSNP 1995/4/56).

Zgodnie z art. 49 kpc wyłączenie sędziego na wniosek strony następuje, jeżeli istnieje okoliczność tego rodzaju, że mogłaby wywołać uzasadnioną wątpliwość co do bezstronności sędziego w danej sprawie. Okoliczność, że sędzia orzekał już w innych sprawach z udziałem składającego wniosek oraz, że w ocenie wnioskującego, sąd w tych sprawach niewłaściwie stosował przepisy prawa i bezpodstawnie wydał wyroki korzystne dla strony przeciwnej, nie może być uznana za okoliczność, która w rozumieniu art. 49 kpc, mogłaby wywołać uzasadnioną wątpliwość co do bezstronności tego sędziego w danej sprawie (tak: wyrok SN z dnia 25 listopada 2011 r., II CSK 182/11, Lex 1102847).

Wniosku o wyłączenie sędziego nie uzasadnia również prowadzenie procesu z naruszeniem – w ocenie strony – przepisów prawa czy też niezgodnie z jego oczekiwaniami. Zarzuty dotyczące wydanego w sprawie orzeczenia bądź opierające się na naruszeniu przepisów procesowych w toku postępowania mogą uzasadniać wniesienie środka odwoławczego, a nie wniosku o wyłączenie sędziego.

Z podanych przyczyn Sąd orzekł, jak w sentencji na podstawie art. 397 § 2 kpc w związku z art. 385 kpc.